

Anal II. No. 2.

MESAGERUL CERCETASILOR

Cluj, 5 Dec. 1927.

Abonamentul 120 Lei - Pentru cercetași 100 Lei

Redactia și adm. : Legiunea NAPOCA, Str. Romei 28

Responsabil : Prof. At. Popa Com. Legiunei

Misiunea cercetaşului.

— URMARE ŞI SFÂRŞIT —

Desvoltarea spiritului de disciplină ar fi deci latura a doua a educaţiei morale. Eu cred că disciplina nu trebuie să fie altceva, decât subordonarea intereselor individuale unor interese ce privesc o colectivitate în întregimea ei. Şi de înţelegerea rostului acestei discipline suntem noi încă departe, căci este neasemănat mai uşor de a voi ceva, decât de a-ţi subordonă această voinţă unei alteia, mai cu seamă atunci când nu poţi prevedea imediatele efecte, sau mai bine foloase ale acestei voinţe streine. Este un fenomen ciudat al zilelor noastre şi a vieţii noastre particulare şi publice, că nici pentru ajungerea unui scop nobil nu se pot aduna într'un mănunchiu toate forţele, cari tind spre atingerea lui şi aceasta cred eu — tot din lipsa simţului de disciplină.

Este adevărat că *toate drumurile duc la Roma*, însă dacă pleacă fiecare pe un drum separat, pentruca în *Roma* să înfăptuiască împreună un lucru mare, atunci dintre mulţii drumeţi, mulţi vor rămânea învinşi, fără sprijin şi îmbărbătare la trecerea greutăţilor ce necesar se ivesc, iar cei puşini cari vor ajunge pe *rând*, câte unul, nu vor putea înfăptui acel lucru mare, pentru care au plecat în drumul lung şi obositor.

Quot capita, tot sensus — sed una voluntas. Câte capete, atâtea păreri, însă, una singură voinţă care produce. Deci admitând chiar „atâtea păreri“, necesitatea unei singure voinţe se impune pentru atingerea unui scop şi acest fapt trebuie să treacă în conştiinţa fiecărui individ pen-

tru ca să devină conştiinţa colectivităţii, care numai pătrunsă de acest principiu va putea ajunge ţinta fixată sau impusă de împrejurări. Disciplina nu stinghereşte întru nimic libertatea individuală, ci o supune şi canalizează într'o anumită direcţie, în folosul colectivităţii şi prin urmare al individului.

Rezumând cele spuse până acum, misiunea cercetaşului pe teren moral ar fi auto-educaţia bazată pe principiile etice şi iubirii de neam şi ţară şi disciplina în interesul întăririi acestor principii morale.

Trecând acum la cealaltă parte a chestiunii puse, anume: păstrarea şi fortificarea forţelor fizice, aceasta este mai uşoară, fiindcă depăşeşte cadrul abstract sufletesc al celei dintâi. Bineînţeles că şi această latura nu se poate trata fără a ţine seamă de partea morală, ci trebuie privită mai de grabă ca o emanaţie a acesteia, datorită fiecărui individ moralmente sănătos fiind, aceia de a nu neglija forţele fizice de cari dispune, căci numai cu ajutorul acestora se va putea îndeplini idealul omenesc: armonia şi bunătatea (*Καλοκ'αγαθία*)

Este ştiut, că numai un popor cu un fel de trai auster şi sever poate să stăpânească şi că toate popoarele au început să decadă şi să piară, deodată cu destrăbălarea fizică şi materială. Un corp slăbit prin negrijă şi inbuibare cere în mod natural mai multă sollicitudine pentru a se

putea menține chiar în această stare și cu timpul absoarbe toate energiile pentru sine, nerămânând astfel aproape nimic pentru partea sufletească, care încă se îmbolnăvește și se lasă apoi biruită intrând pe deantregul în sclavia acestui trup hodorogit. Care este soarta unui popor compus în majoritatea lui din astfel de indivizi, am spus-o mai sus: va fi încălecat de străinii mai ageri și mai viguroși și va pieri.

Intrucât ne privește pe noi, har Domnului, nu suntem nici aproape încă de această primejdie, aceasta însă nu datorită faptului că ne-am fi aranjat traiul material în deplina conștiință a conservării individului și neamului, ci prin forța și bogăția rezervelor de cari dispunem la obârșie. Și totuși primejdia există între noi, în mijlocul nostru, iar ispita este mare, mai cu seamă pentru orășeni, cari folosesc confortul civilizației moderne, nu într'atât pentru întărirea și perfecționarea sufletească, cum ar fi firesc fiind lipsiți de greul muncii fizice de toate zilele, la care este supus țaranul, ci mai mult pentru slăbirea, sleirea și imputinarea puterilor trupesti.

Deci misiunea cercetașului în această privință ar fi de a trăi o viață cât se poate de bine ordonată, rațional împărțită și folosită, ca prin această pildă să influențeze și mediul în care trăește și care cu greu se pleacă la povața bună și mai ușor cu mult înaintea forței sugestive a exemplului viu și imediat. Iar rolul ce ne incumbă nouă, instructorilor este de a face pe cercetașul nou să înțeleagă că numai un fel de trai bine ordonat, în care să nu sufere însă nici sufletul, nici trupul, poate să-i mențină forțele intacte timp îndelungat și printrânsul și mulți ca dânsul, forțele neamului întreg.

Rezumând iarăși cele de până acum, vom putea deci fixa misiunea cerceta-

șului cam în următoarele:

1. Cercetașul va trebui să-și facă înainte de toate autoeducația, la început cu ajutorul instructorilor, pe urmă să o completeze mereu — singur.

2. Cercetașul va observa cu stricteță porunca 5-a a legii: Cercetașul își îngrijește corpul și duce o viață sănătoasă.

3. Cercetașul conștiu că muncește și trăește dinadins în spiritul celor două puncte dinainte va observa — stând neclintit pe baza cinstei și omeniei, a binelui și frumosului -- toate mișcărilor individuale și sociale din jurul lui și va da fără șovăire mână de ajutor — sau întreat fiind — sfatul său în interesul tuturor ni-zuinților sincere spre binele neamului său și a omenirii întregi.

Schițări de metode practice pentru atingerea scopului :

Implinirea misiunii cercetășești.

1. Autoeducația morală.

a) Urmarea sfaturilor și ordinelor instructorilor pătrunși de înalta misiune cercetășească, urmarea *pildei bune și vii* pe care aceștia trebuie s'o dea

b) Incercarea „voită“ de autodisciplină prin studierea eului propriu (Meditare serioasă asupra tuturor pornirilor noastre și a celor mai neînsemnate și tănuite chiar înaintea noastră înșine). Punerea la încercarea voinței noastre fie pentru atingerea unui scop nobil, fie pentru renunțarea la o plăcere trecătoare. etc. — Jurnalul personalității noastre, în care să trecem nu numai fapte și evenimente, ci mai ales mobilul acestora și efectele lor.

2. Autoeducația fizică.

Observarea cu stricteță, în tot timpul vieții, a principiilor igienice îndeobște cunoscut. Sfătuirea altora — mai nepricepuți — ca să urmeze aceste principii. In caz de nedumerire, consultarea medicilor specialiști.

3. Participarea la viața socială. (a colectivității).

a) Observarea legii cercetășești. Pur-tarea cuviincioasă, demnă și conștie. Re-spectul autorităților și legilor, muncă asi-duă, serioasă, pentru atingerea scopului individual și apoi muncă desinteresată, fără preget pentru binele obștesc și ridi-carea neamului. Ocrotirea celor slabi, in-firmi. Și mai presus de toate: *credință ne-clintită în Dumnezeu* (nu confesiune) și *în viitorul neamului*, iubirea de Țară și Tron și înlăturarea cu supremă energie a tot ce le-ar putea primejdi.

Acestea — cred eu — trebuie să fie mi-siunea cercetașului român în România și oriunde, cercetașului francez în Franța și oriunde, cercetașului englez în Anglia și oriunde, etc.

De această misiune însă trebuie să fie pătrunsă pe deantregul cercetășimea no-astră și rezultatele se vor vedea.

Prof. O. Ghiția.

SUFLETEȘTI.

Un milion de cărți.

„După câțiva ani după lecturi furioase și dezordonate, băgai de seamă că puținele cărți cari erau în casă și alte ceva ce pu-team să le am, alergând la săracele biblio-teci, ale rudelor sau ale cunoscuților, sau cumpărând vreuna uzată cu gologanii e-conomisiți de la gustare, sau cu banii furați

de la mama, nu ajungeau. Aflai de la un băiat ceva mai mare decât mine, că erau în oraș biblioteci foarte mari și foarte bo-gate, deschise pentru toți unde la ceasuri anumite puteai merge să ceri ori ce carte poftesti, și, ce e mai însemnat, fără să chel-tuești nimic. Hotărâi să mă duc numai de-cât. Eră însă o piedică: pentru a răzbate în acele paradisuri, trebuia să ai cel puțin șaisprezece ani. Eu aveam vre-o doispreze-ce-treisprezece ani, dar pentru vârsta mea eram prea înalt. Urcai tremurând o scară, ce mi se păru largă și solemnă. După două sau trei minute de nesiguranță și bătăi de inimă, mă strecurai în sălița cererilor, scrisei într'o doară fișa mea și-o infățișai, cu aerul fâstăcit și bănuitor al celui ce se știe în neregulă. Funcționarul — mi-l a-duc aminte: blestematul! eră un omuleț cu pânțele scos în afară cu doi ochișori sinilii de pește mort și cu o căutătură rău-făcioasă în amândouă colțurile gurii — mă înfășură cu aer de compătimire și, cu ură-ta lui voce târăganată mă întrebă:

— Mă iartă, câți ani ai matale?

Mă făcui roșu mai mult de necaz decât de rușine și răspunsei făcându-mă mai bă-trân cu trei ani.

— Cincisprezece.

— Prea puțin. Imi pare rău. Cetiți re-gulamentul. Veniți peste un an.

Eșii de acolo umilit, înciuat, doborât și plin de ură copilărească, împotriva acelu-i om groaznic care mă împiedeca pe mine, sărac și inflămâzînd de a ști de la libera folosire a unui milion de cărți și-mi fură astfel, mișelește, în numele unui număr scris, un an întreg de veselie și lumină. In-trevăzusem, întrând acolo o sală lungă și vastă, cu venerabile scaune cu spetează în-altă, acoperită cu stofă verde și împrejur numai cărți, cărți și cărți; cărți vechi groa-se și grele, cu muchiile de pergament și piele, scrise și împodobite în aur: o minune! Și

fiecare din acelea cărți închidea ceiace căutam eu, oferiă hrana căutată de mine: istorii de împărați și poeme de bătlîi, vieți de cameni, semizei, cărți sfinte de popoare moarte, și științele tuturor lucrărilor și ver-surile tuturor poeziilor și sistemele tuturor filozofilor. Toate acele mii de făgăduinți în litere, de aur erau pentru mine, la o comandă a mea, volumele cari așteptau în praf, îndărătul rețelei dese a dulapurilor, s'ar fi coborât spre mine și le-ași fi deschis, răsfoit și devorat în voie.

N'așteptai nici măcar un an pentru a încercă și a doua oară. Și de data asta ieși prost. Trebui să ajung la o altă vârstă ca să înving. Aveam ceva mai mult de treisprezece ani — poate treisprezece și jumătate.

Impreună cu un alt băiat mai mare ca mine, care de puțin timp intră acolo fără piedică, trecui însfârșit. Ca să nu bat la ochi și să nu trec drept un copil în căutare de distracții, cerui o carte serioasă, o carte de știință — aceia a lui Canestrini asupra lui Darwin.

De data aceasta eră de cealaltă parte a peretului de lemn și de sticlă un alt funcționar — un tip înalt și uscat ca o pasăre jumulită, necioplit în mișcări și care nu stă niciodată la locul lui. Luă cererea mea fără să mă privească, făcu deasupra un semn cu un creion albastru și o trecu fără vorbă unui băiețan care stă alături.

Așteptai o jumătate de ceas, frământându-mă cu teamă ca nu cumva cartea să lipsească, sau să nu vrea să mi-o aducă. Când veni, o strânsei sub braț și intrai rușinat și în vârful picioarelor în marea sală de lectură. Nu încercasem niciodată un asemenea sentiment de evlavie — nici măcar în biserică, mititel. Ca și înspăimântat de aprinderea mea și faptul că mă găseam, după atâtea, în mijlocul aceluși gigantic relieviar al înțelepciunii secolelor, mă așezai

pe primul scaun liber ce-mi eși înainte. Așa de mare îmi eră turburarea și plăcerea și uimirea și sentimentul că am devenit deodată mai mare și mai om, încât aproape un ceas nu isbutii să înțeleg nimic din cartea ce-o aveam dinainte-mi.

Totul, acolo, mi se părea sfânt și maestos, ca locul de întâlnire al unui neam. Scaunele murdare, și decolorate, acoperite cu o stofă al cărei verde spălăcit se termină în galben sau se ascundeă sub soiul negru apăreau în ochii mei colosale și fastuoase ca niște tronuri, iar vasta tăcere îmi apăsa sufletul mai grav și mai solemn decât aceia a unei catedrale.

De atunci revenii în toate zilele, în tot timpul pe care plictisitoarea școală mi-l lăsa liber. Incetul cu incetul, mă obișnuii cu acea tăcere, cu acea încăpere așa de înaltă deasupra capului meu sbârilit de adolescent dezordonat, cu acea bogăție nesecată de volume vechi și noi, de dicționare, de reviste de opusculă, de atlasuri de codice și de manuscrise. Devenii, curând, de-al casei, învățai chipurile distribuitorilor, descoperii tainele semnăturilor, răzbiu în catedrală, cunoscui fețele credincioșilor și împătimăților cari veniau, ca și mine, în toate zilele, preciși și nerăbdători ca la o sedință de voluptate.

Mă cufundai până 'n gât în toate lecturile pe care mi le sugerau mereu — născânde mele curioșități sau titlurile cărților pe cari le găseam, în cărțile ce le cetiam și începui atunci, fără experiență, fără călăuză și fără nici un plan, dar cu toată furia patimei, viața aspră și măreață, a totștiutorului.

Din: Un om sfârșit de G. Papini, trad. de G. Călinescu.

INSTRUCȚIE.

Evidențe și registre.

Registrul de ordine

— Urare —

No	Data și textul ordinului	Executarea lui
70.	Cercetașii sunt îndrumați conf. ordinului No. 49 al coh. ca să nu poarte uniforma necompleteată. Se va atrage atenția în special celor neglijenți asupra acestui lucru. <i>A. Osian</i> <i>I. Curea</i> secret. cent	S'a comunicat tuturor șefilor de gr <i>V. Meldoran</i> cercetaș de frunte
71.	Vineri 3 Oct. 1927 O echipă din grupa 1 va merge la o fabrică de cherestea să aștepte în condițiuni ni-se pot face bastoane. <i>A. Osian</i> <i>I. Curea</i> secret. cent.	Luat la cunoștință <i>N. Cotta</i> șeful grupei 1. Echipa I a patrulii III din grupa 1 a mers la fabrica din str. Vlad. 13, unde i s'a spus că până la 100 buc, ni-se fac cu 26 lei buc. Comanda s'o facem cât de curând. Am adus și o ofertă de la firmă. <i>Gh. Metea</i> șef. de patrulă.

Ordinele date șefilor de grupe, ei le introduc în carnetele lor, șefii de patrule de asemenea. Cercetașii scriu deasemenea în carnetele lor ordinele cari îi privesc. La controlul carnetelor din partea șefilor de grupe ori a comandanților se va ține socoteală despre executarea ordinului. Fiecare cercetaș va introduce în carnetul său raportul despre executarea ordinului primit.

Atât despre registrul de ordine.

Registrul de ordine este registrul principal tocmai pentru că din el se reoglindește întreaga viață și activitate a cohortei sau a centuriei. Pulsul vieții cercetășești este cen-

turia fiindcă instrucția propriu zisă acolo se va face și ele sunt unitățile de executare, până când cohorta constă din organe de principiu, de conducere.

Registrul de corespondență.

Un alt registru necesar dar nu prea important este registrul corespondențelor cohortei sau a centuriei. În registru se introduc toate adresele cari se trimit din partea cohortei sau centuriei către autorități, cercetășești, civile, militare, către persoane etc. Registrul se începe cu începerea anului școlar dacă cercetașii sunt elevi de școală și se încheie în 31 August. În el se introduc pe scurt și adresele primite dându-i-se fiecăreia număr de ordine. Acest registru servește și de arhivă în special pentru adresele cari se trimit. Registrul se compune din mai multe foi curate fără nici o împărțire. Adresele se scriu consecutiv, cele primite în ordinea care urmează ca număr. Pentru o mai bună lămurire reproducem o adresă din registrul unei centurii și o adresă din registrul unei cohorte.

Legiunea Napoca

Cohorta Fântânele

centuria IV. C. F. R. Cluj

Cluj, la 27 sept. 1927.

No. 2.

Domnule Comandant,

Cu ziua de 25 sept. 1927 cu bună nădejde începem noul an de activitate al centuriei noastre. Cu această ocazie am reorganizat o parte dintre șefi, alegând alții în locul celor cari s'au dus din oraș și schimbând însărcinările unora. Alăturat trimit tabloul cercetașilor din cele 3 grupe complete pe cari le avem, precum și decretule de numire ale noilor șefi de grupe pe cari binevoiti a-le aproba și semna. Dorim reluarea legăturilor cât mai curând.

Până la o altă ocaziune Vă dorim dle co-

mandant din inimă multă sănătate

L. S. Șt. Pinte
comand. cent. IV.

On.

Comandament al cohorței „Fântânele“
Cluj

Din acest registru secretarul copiază aceasta adresă dându-i forma obicinuită a adreselor. Semnarea adresei o face comandantul de centurie la stânga, iar secretarul la dreapta. Adresa comandamentului se scrie mai în jos și în colțul stâng al hârtiei, separându-se cu o linioară de corpul scrisorii. Linioara este la 2—3 cm. deasupra tăieturii de jos a hârtiei. Adresa centuriei se transmite cohorței printr'un cercetaș care e de serviciu și prin *cartea de expediție* a centuriei. Ori-ce adresă a centuriei către alte persoane sau autorități se trimite prin cohorță, afară de cazul când adresa se face persoanelor cari sunt în strânsă legătură cu centuria. Atunci se comunică direct.

Adresa cohorței în Cluj se trimite cu un cercetaș din o centurie care e de serviciu la biroul comandamentului, iar în afară de Cluj prin poștă cu *cartea de expediție*. Se observă că „Asociația Cercetașii României“ fiind recunoscută de persoană morală prin lege, are dreptul de a face corespondența gratuit ca ori-ce autoritate a statului.

Iată și o adresă a Comandamentului cohorței.

Legiunea Napoca Cluj la 1 oct. 1927
Cohorta Fântânele
Comandamentul
No. 5.

Domnule Comandant!

Alăturat prezint un tablou al cercetașilor din cohorța *Fântânele* din Cluj, precum și un tablou al comandanților și instructorilor cohorței noastre cu rugămintea să binevoiți a aproba încredințarea coman-

danților noi numiți și a-le elibera decretale necesare.

Totodată Vă rugăm binevoiți a-ne da îndrumări și instrucțiuni referitor la pregătirea șefilor de patrulă și a cercetașilor specialiști. Vă rugăm a-ne indica unele izvoare pentru aceste lucrări. Cohorta noastră este în prosperare, ar avea nevoie de un organ de informațiuni și instrucții ca să nu fim lăsați în voia noastră cu toate celea și nădăjduim să ne apropiem tot mai mult de consolidarea atât de mult doriță.

În bună nădejde că vom primi îndrumările pe cari le dorim.

Vă dorim din inimă multă sănătate.

L. S. S. Ilieșiu T. Bugnariu
com. cohorței secretar

On.

Comandamentul

Marei Legiuni a Cercetașilor României
București
str. Latină No. 11.

Registrul de corespondență este o carte legată și se continuă an de an fără să se lase nici o pagină liberă. Adresele sunt consecutive, și sub fiecare adresă se scrie și persoana și domiciliul către cine se face adresa. Dacă se trimite aceeași adresă mai multora, atunci la locul convenit se menționează numele tuturor persoanelor. Tuturora adresa se expediază sub acelaș număr. Numai decretalele se fac sub nume deosebit.

Dacă vine o adresă, atunci aceea se introduce sub No. următor în felul acesta. No. 6. 1. X.

Ministerul de Război secția hărților militare sub No. 4605—1924 ne încunoștințează că nu ni-se abrobă comanda hărților.

No. 7, poate să fie o altă adresă ori care vine ori care merge.

Sigilul.

Pe toate actele se pune sigilul cohorței care are un model special. Este însăși in-

signa noastră cercetăsească scris în interior „Cohorta Fântânele“ Cluj. Sigilul se păstrează de către comandant-ori secretar. Centuriile nu sunt obligate să aibă sigil, dar nu sunt oprite să-l aibă. Al lor va fi un alt model, dar tot cercetăseșc. De formă cercuală, în mijloc crinul ori vulturul.

Aminteam că adresele semnate de cel puțin două persoane, se trimit cu *cartea de expediție* fie la persoană în loc prin cercețașul de serviciu, fie prin oficiul postal. Cartea de expediție va fi liniată cu următoarele diviziuni:

Data	N-rul	ADRESA	Locul	Recunoașterea
Oct. 5.	48	Marea Legiunc	București.	Sigilul of. postal
Oct 10.	64	Centuria IV.	Cluj	A. T. Horea

Cartea trebuie să fie recunoscută de oficiul postal, paginile numerotate și să poarte pecetea oficiului și iscălitura celor încredințați, altcum nu se poate expedia. Centurile vor avea dreptul să expedieze prin oficiul postal.

Matricola.

Pe lângă aceste registre în biroul cohorței se găsește *matricola cohorței* unde fiecare cercetaș este introdus cu toate datele rezervându-i-se câte o pagină pentru eventuale observări. Pe lângă datele personale, se va introduce data legământului cu semnătura com. de cohortă sau a comandantului care a luat legământul precum și a preotului respectiv. Tot aici la pagina lui se vor scrie recompensele mai însemnate pentru deosebitele fapte bune, precum și pedepsele mai mari, muștrări în front și excluderea.

Fiecare cercetaș se înmatriculează numai după depunerea legământului, când pri-

mește bilet de identitate și cartea de cercetaș și pajura. Numărul de ordine (de pagină) este numărul biletului și a cărții de cercetaș.

Cu ocazia înmatriculării se prezintă și declarația de învoirea părintelui care se va păstra în archiva cohorței sau a centuriei.

Registre de acest fel poate să aibă și centuria, cu observarea că dela centurie nu se pot da orice bilete, nici alte documente cari sunt în competența cohorței.

Biletul de identitate se semnează de comandantul de cohortă, și de comandantul centuriei din care face parte cercetașul

Un registru principal este *registru de mișcare al valorilor cohorței*. Este în sarcina casierului cohorței și introduce toate veniturile și cheltuielile cohorței.

Veniturile cohorței nu sunt prea multe. Donațiile, cotizațiile comandanților și cotizațiile lunare ale cercetașilor. Cotizațiile nu trec în întregime în casa cohorței ci numai o parte, fiindcă cohorta nu poate cere dela centurii toate sumele. Fiecare centurie încasează câte 2—3 lei cotizație lunară dela toți cercetașii și comandanții. Din aceste cotizații partea stabilită se varsă la casieria cohorței pentru treburile cohorței. Donațiile dacă se fac anumit pentru cohortă sunt proprietatea cohorței. Dacă se fac unei centurii acele sunt în întregime ale centuriei.

Cheltuielile cohorței sunt pentru întreținerea biroului, a drapelului și pentru tabere când se acordă ajutoare unor cercetași săraci.

Pentru efecte cohorta nu face cheltuieli, toate acestea sunt în sarcina centuriilor, de fondurile cohorței dispune comandamentul împreună cu delegatul secției și pot să-i folosească în interesul cohorței fie prin înființarea unei cooperative de efecte cercetășești, fie prin a unei banci etc. sau imprimare, cărți, broșuri, reviste etc.

(Va urma.)

VIATA PATRULEI.

Exerciții pentru controlarea organelor de simțuri.

Șeful de patrulă e părintele cercetașilor din patrula sa. El este educatorul, instructorul și conducătorul acestei familii cercetășești și dela el depinde dacă cercetașii sunt ori nu, conștiinții de menirea lor.

Șeful patrulei are cel mai important rol, în organizația noastră cercetășească, deoarece se cere ca el să-și îndeplinească cu conștiințiozitate datoria și să se intereseze foarte mult de cercetașii pe cari îi are sub supravegherea sa.

Între altele, e nevoie ca șeful patrulii să-și cunoască bine cercetașii din patrulă. Mai întâi el trebuie să știe dacă toate organele, de cari depinde viața omului, funcționează normal la fiecare din cercetașii săi. Deocamdată vom arăta cum poate șeful patrulii să controleze organele de simțuri. Ele jca ă rolul cel mai principal în viața noastră sufletească, dela ele depinzând gradul nostru de inteligență. Simțurile sunt porțile inteligenței! Fiecare știre venită din afară este prinsă de unul din organele de simț: nas, limbă, ochi, urechi sau piele și știrea este dusă la creier, unde fiecare organ din acestea, își are un centru separat, fiind tot cdată în legătură între ele prin niște fibre de asociație. Cu cât cineva are mai perfecte organele de simț, cu atât este mai inteligent.

Iată deci că este nevoie ca șeful patrulei să cunoască cum funcționează organele de simțuri ale cercetașilor din patrula sa.

Prin niște exerciții, cari au rezultat din experiențele pedologice, șeful patrulei poate controla rând pe rând fiecare organ de simț al cercetașilor și să vadă dacă funcționează normal sau rău.

Într'una din ședințe șeful patrulii poate controla dacă organul de simț al vederii — ochiul — se găsește în bună stare la fiecare cercetaș. Pe un carton alb, se va face un șir de 7 litere de tipar de mărime de 7 mm. Aceste litere trebuie să nu aibă legătură între ele și să fie puțin depărtate una de alta. La o distanță de 5 m. de cercetaș se va depărta cartonul cu litere și dacă cercetașul cunoaște din 7 litere, numai 3 litere, atunci vederea lui e normală. Când cunoaște mai multe e semn că vederea îi e mai bună, iar mai puține litere cunoscute, ne arată că acel cercetaș are vedere slabă. Cei cu vedere slabă se vor aviza medicului.

Iată un rând de șapte litere dintre cari cercetașii trebuie să recunoască trei:

I T N R O S M

Tot pentru controlarea organului de vedere, se va da cercetașilor să distingă, dintr'un tablou combinații de culori, unele nuanțe. Deasemenea când merg pe câmp, se vor pune cercetașii să distingă anumite lucruri cari se văd în depărtare.

Într'o altă ședință, șeful patrulii poate să controleze organul auzului — urechea. Auzul este mai greu de cercetat și încă nu s'au găsit căi sigure prin care se poate măsura auzul cuiva. Totuși prin puținile mijloace ce le avem ne putem convinge dacă cineva are auzul normal sau nu.

Se va dicta cercetașilor cuvinte fără nici

o legătură sau cifre. După câteva exerciții se va face o medie între cuvintele bune și se va vedea cine a scris cuvinte bune mai multe acela are auzul mai bun. La cine procentul de cuvinte scrise rău sau neînțelese va fi egal sau mai mare ca procentul cuvintelor înțelese, atunci e semn că acel cercetaș are auzul slab.

Dictarea se va face cu vocea normală.

Auzul îl mai putem controla și cu un ceasornic să vedem la ce distanță îi aud cercetașii bătaiele. Un bun exercițiu tot pentru auz și prin care se poate constata dacă cercetașul cunoaște timbrul vocii al camarazilor săi, este următorul joc :

Toată patrula se strânge la un loc. Un cercetaș destinat de șef, se depărtează la vre-o 3—4 metri de ceilalți și stă cu spatele la ei și cu fața la perete.

Cercetașii cântă în cor :

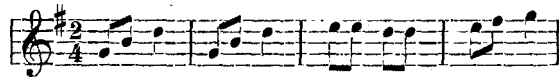

Des-chi-deți u - re-chea bi-ne să vo-dem ghi-cești ori ba,

ci-ne te stri - gă pe nu-m: hai ghi-ceș-te nu mai sta

Unul dintre cercetași strigă cu vocea naturală, numele cercetașului care e izolat și ascultă. Acesta trebuie să cunoască după glas pe cel ce strigă, dacă nu cunoaște atunci, toți ceilalți, cântă :

N'ai ghicit, n'ai ghicit, stai pe loc ești păcă - lit.

Jocul se repetă de la început până când cercetașul ghicește.

Când ghicește, atunci i se cântă pe melodia din urmă cuvintele : „Ai ghicit, ai ghicit, treci la loc fii liniștit !“ Jocul se repetă până ce ghicește fiecare cercetaș.

În tot cursul jocului șeful patrulii va ține seama ca cercetașul care strigă să

strige cu vocea naturală și totodată va ține seama, după câte strigături a putut recunoaște cercetașul, vocea care l-a strigat. Acuma șeful patrulii poate recunoaște și legătura de prietenie, care este între cercetașii din patrulă. Fiecare va cunoaște mai ușor timbrul prietenului său.

Un alt organ de simț, de o însemnătate foarte mare este pielea. Acest organ are în creier un centru foarte mare și el e important pentru că prin el se primesc cele mai multe știri și mă. sigure. Sensibilitatea tactilă — pielea — se poate măsura cu un compas cu ambele vârfuri ascuțite. Se atinge pielea cu acest compas mai întâi cu brațele desfăcute, apoi se închide treptat, treptat, până când cel înțepat nu simte decât un singur vârf în loc de două. Se măsoară cu un linial milimetrat distanța dintre cele două brațe ale compasului. Apoi se atinge pielea cu compasul închis, și se deschide iarăși treptat, treptat, până când cercetașul simte cele două împunsături ale brațelor compasului. Se măsoară și această distanță și se adună cu cea dintâi apoi se împarte la doi. Se compară apoi aceste medii între ele, la toți cercetașii din patrulă și cine are media mai mică, acela are simțul tactil — pielea — mai fin.

O altă experiență pentru măsurarea simțului tactil este următoarea : Cu un ac se atinge pielea mai de multe ori apoi se întreabă câte împunsături a simțit cercetașul și se notează răspunsurile adevărate și cele neexacte și se vede în ce raport stau unele față de celelalte.

Mirosul se va constata dând cercetașilor să cunoască diferite flori sau alte obiecte numai după miros, fără să le vadă. Deasemenea și gustul tot așa se poate controla, ca după gust cercetașul să recunoască anumite obiecte.

Un alt simț care se poate controla este simțul muscular. Șeful patrulii va da cercetașilor săi greutateți de diferită mărime ca

să le aranjeze în ordine după greutate ; sau le dă greutate egale, dar de format și materie diferită și va întreba să spună cercetașii cari sunt mai grele — adică să vadă care e mai greu un Kg. de lână sau unul de fier.

Toate ocupațiile acestea pentru controlarea organelor de simțuri sunt frumoase și totodată distractive, așa că cercetașii în timpul ședințelor patrulii, se pot ocupa cu ele. Acuma cu venirea iernii, când nu mai putem ieși la câmp nu vom sta în inactivitate ci vom lucra încontinuu, așa cum ne este menirea noastră cercetășească. Fiecare trebuie să se cunoască pe sine, iar șeful pe toți.

Pui de corb.

DINTR'UN CARNET.

○ excursie.

... *Castor* lipsește din nou Clujul de volumul său și de vestiții săi bocanci. Deastădată are cu sine un novice. Fericit că face o excursie mare, novicele uită că trenul lasă în urmă Clujul cu gara plină de viață și gândul său se 'ndreaptă spre ținta călătoriei sale — spre Bucegi.

Novicele sunt eu.

*

Ghemuit în locul măsurat cu sgârzenie de C. F. R., la fiecare oprire și plecare mă trezesc. Și gările-s multe și opririle dese și lungi. La Copșa mică se urcă mult așteptatul tovarăș de drum — Lupul. De bucurie mă trezesc. El mă salută., trecând la *Castor*

în vagon.

Inainte de *Sighișoara* am ațipit iar, în reaua speranță și conform obiceiului, că nu voi dormi mult. Zgomot mult, fluerături, strigăte. E ceva neobișnuit, dar mi-e prea somn ca se vad ce e. Reușesc să adorm din nou. Peste un ceas mă trezesc. Iarăși o gară. Nu știu ce să cred, mă frec la ochi, degeaba. Pe gară e scris „*Sighișoara*“. Poate am visat mai 'nainte — imi zic — și mă cule din nou. Dar nu dorm mult. Deastădată nu mai eram în gară ci lângă o magazie C. F. R. Mă uit mai bine... și... iarăși *Sighișoara*.

Mă cobor din tren, alerg la *Castor* să-l întreb. *Moțaiă*. Il trezesc și-mi spune că a deraiat „*expre-orientul*“. M'am întors în vagon.

Un vecin corpolent abia trezit din somn mă întreabă ce gară e. Ii spun.

— Era cât p'aci să plece trenul fără să mă cobor.

Decâte minute stă trenul ?

— Minute !? Aproape de două ceasuri !

Și-a luat bagajul și a plecat glonț. Eu am pus stăpânire pe toată canapeaua și am tras un pui de somn.

Dimineața m'am trezit deodată cu soarele în frumoasa țară a *Bârsei*.

*

O societate săsească îmi trezește tovarășii de drum, cu cântece studentești, cu ochi frumoși ai fetelor. La *Brașov*, ne părăsesc. Voim să luăm un ceaiu, dar timp avem puțin și „*the times is money*“.

Pufăind, trenul pornește în țara munților și nici nu știm cum trece timpul admirând frumoșii munți. Cu sufletul puțin pregătit pentru frumusețile ce ne așteaptă, sosim la *Bușteni*.

*

Ne oprim extaziați, ca înaintea unei frumuseți nemaivăzute. Înaintea noastră, șirul maiestos al *Bucegilor* își înalță meterezurele zdrențuite de negură.

Printre nori se vede soarele, oprit și el în loc de aceste frumuseți. Stâncile Bucegilor, ca niște catedrale gotice fac o umbră fantastică și — liniște.

Intrebăm de „*Valea Cerbului*“. Ni se spune, dar nu exact. Din greșală apucăm pe *Valea Morarului*. De aici spre *Coștila* pe cărarea grănicerească. Vedem tranșee, sârmă ghimpată, ruine — semnele rășboiului.

... Un câne ne latră. Castor îl triuite pe Lup să-l împace... Tăcuți ca munții ajungem în valea lui *Nestor Ureche*, în *Valea Cerbilor*. Trecem pe lângă locuri frumoase, cari îți rămân în minte și suflet zeci de ani, fără a le putea descrie vreodată. Și când ți le reamintești pieptul tău respiră mai cu putere, te faci mai blând și mai bun.

Am rămas în urmă. Castor mă așteaptă să mă ajute. Deasupra noastră Lupul cântă marșul vânătorilor de Rossini, tactul repede ne înviorează, dar ne oprim din nou. Peste tot negură. Nu mai vedem nimic.

... Deodată se sparg norii și prin mica ruptură vedem Azuga luminată feeric de soare... Castor o ia înainte, eu după el și începem voinicește să urcăm. Trecem pe lângă o stână. Câinii ne latră. Inzadar chemăm pe Lup.

Il găsim sus, aproape de vârf, dormând, cu provizia de mâncare înainte-i. Il trezim mâncăm și noi, apoi plecăm. Castor o ia înainte, dispăre, apoi îl auzim strigând că ne pregătește o surpriză. Grăbim pasul și eu strig: N'o fi *Omul*?! Lupul și-ar dá cu pumnii în cap de necaz că a adormit la o sută de pași de *Omul*. Era într'adevăr *Omul* 2509 m.

Ne urcăm pe stânca cea mai mare. Vântul vrea să ne dea jos, dar nu ne coborâm decât atunci când vântul aduce un frig pătrunzător.

Teama de-a nu rătăci, ne face să nu zăbovim. Două drumuri avem. Castor alege

pe cel din dreapta, dar încurând vede că a greșit. Imi aud tovarășii vorbiud de urs și... mă simt ca odihnit. Am rătăcit. Nu mai ajungem la schit astăseară. Coborând depe *Culmea surpăturii*, facem o partidă de *alpinism*. Eu încerc pentru primadată *grohohșurile*.

S'a întunecat când ajungem la un munte plin de stânci prăpăstioase. Auzim lătrând câni... Un ciobănel vine după noi. Castor îmi arată unde să-mi pun picioarele și pe mâni și picioare coborâm *Gălbînările*.

De voie de nevoie, ne facem oaspeții stânei din Cățunii mici.

4 August.

Dimineața eșind din colibă, mă îngrozeșe la vederea stâncilor depe *Gălbînări*. Castor și Lup se urcă să culeagă *Floarea Reaimei*, apoi mă trimit și pe mine să culeg.

După ce răsplătim pe ciobănei pentru prieteneasca ospitalitate, plecăm mai departe. E două ore după amiazi. Vântul e furios. Urcăm *Cățunii mari*. Sfârșitul acestui urcuș e un platou, unde găsim o turmă de oi. Ciobanul ne conduce peste o coamă stâncoasă printr'o tăetură, înaltă de vre-o doi metri lungă de 8 și largă de 1 m. unde vântul suflă cu îndârjire.

După un scurt popas, plecăm iarăși. Trecem peste un platou cu tufe mărunte, foarte elastice, cari ne ajută să facem pași uriași și spre seară ajungem la schitul „*Pestera*“, după ce am coborât pe cursul *Ialomicioarei*. *Obârșia*, pe lângă *Doamnele*.

Dimineața mă trezesc la zgomotul ce-l face Lupul crepând lemne.

Tovarășii îmi dau câteva sfaturi, căci ei pleacă să urce *Omul*, *Caraimanul* și *Balele*. Eu rămân să văd *Pestera* și mai ales să mă odihnesc.

Mă împrietenesc cu niște vânători de capre cari și-au pierdut caii. După ce și-i găsesc, pleacă și rămân singur în arhondaric. Mai târziu sosește o companie edescursio-

niști și excursioniste cu cari cercetez *Peștera*.

Peștera e de-o măreție extraordinară. Înaintăm pe cursul unui pârâu care isvorește din munte. Străbatem grotă *Mihnea Vodă*, la intrarea căreia este vechiul schit și print'o trecătoare ajungem în grotă *Decebal*. Un frig umed te amorțește dar nu te lași bătut căci peștera din ce în ce e mai frumoasă; stânci, prapastii, poduri de lemn, scânteerile isvorului la lumina faclelor. Trecem prin grotă *Urșilor* pentru a coborî la *lacurile* de-o limpezime neînchipuită. Urcăm din nou și pe un drum destul de anevoios, cu poduri putrede ajungem la *Allar*, ultima încăpere a *Peșterei*, de unde n'a mers nimeni mai departe.

Patru excursioniști intră în *Allar* și serviciul divin ar putea începe...

La întoarcere întâlnim o patrulă de jandarmi în căutarea lui Tomescu și Munteanu. Le dăm adresa Bucureștilor unde ar avea ce prinde.

Sosind Castor și Lup, mai colind odată peștera, apoi o tulim de vale, până la *Cheile Ialomicioarei*.

La schit e nuntă. Se însoară un cioban.

Morfeu a îmbătrânit. N'a fost în stare să ne ducă în țara lui, decât după lungi ceasuri de vorbărie.

*

Ne trezim cam târziu.— Ne pregătim și plecăm. O „tulim de vale“ pe Ialomicioara. Deastădată locurile frumoase nu ne mai miră — numai de acelea sunt: *Cheile Tătarului* cu minusculul lor „industrial“, *Babele*, munții dela *Strunga*.

La *Bolboace* ne oprim. Aici un semn de viață industrială. Funicularul își trimite cu sgomot vagonetele spre *Jepi*. Aburii tâsnesc cu putere dintr'o mașină.

Iăsăm *Bolboacele* și mergem să ne scaldăm la *Dichia* lângă *Zănoage*. Baia rece ne dă putere să urcăm voinicește muntele din față, în tovărășia vulturilor ce se rotesc

deasupra noastră. *Furnica* și *Vârful cu dor* îndreaptă pașii noștri spre Sinaia.

Dormim la mănăstire, lângă cavoul marei bărbat *Take Ionescu*.

*

În drum spre casă întâlnim cunoscuți și le împărțim „Floarea Reginei“.

— Mici stelute catifelate, știți voi ce departe sunteți de Bucegi?!

Șoimul de stâncă.

CERCETĂȘIA FETELOR

Patrula „Cucilor“

Tarca este o pasăre cu pene frumoase, lucitoare, cu pete negre și albe. Ea e mai mică decât păunul, dar și ea are un strigăt tot așa de urât ca al păunului. Ea mănâncă ouăle altor pasări și face mai mult rău decât bine. Sunt țarci și păuni și printre oameni, dar între cercetașe nu trebuie să fie. Sunt oameni, cari seamănă cu păunul. Au față frumoasă, dar sufletul lor este tot așa de urât ca strigătul păunului. Ați văzut păunul cum își înfoaie penele și cum își rotește coada cu mândrie, vrând să arate cât de frumos este? Și îl admiră toți pentru strălucirea penelor lui, dar când își sloboade glasul, toți își astupă urechile de plăcerea ce le-o causează acest glas! Să nu fiți și Voi ca păunii. Ei sunt vanitoși, le place strălucirea, se mândresc, dar de altceva nu sunt buni.

Și cucul e o pasăre interesantă. El seamănă la făptură cu turturica și cu șoimul. Nu se știe despre el, dacă e pacinic sau dacă e obraznic. În tot cazul el nu vă lasă să-i ignorați prezența, el strigă cu glas tare. El e un cerșetor lenș, care nu-și dă osteneala să-și facă un cuib, ci își pune ouăle în cuibul altor pasări, ceace e înșelătorie. El lasă în sarcina altora creșterea puilor săi și pleacă spre Sud deja în Iulie, nainte ca puii săi să poată sbura. Cucul e un min-

cinos, căci el nu face altceva, decât imită pe alții și-și ia aere mari timp de câteva săptămâni, cași când ar face cine știe ce mare lucru, în realitate însă nu face nimic.

Sunt, din nenorocire, cercetașe amatoare, cari îmbracă uniforma noastră, cari poartă semnele noastre, cari își dau importanță mare, însă ele nu au spiritul, mentalitatea cercetășească și nu profesază binele. Ele sunt imitatoare mincinoase și se folosesc întocmai ca cucul de bunul altora. Noi le numim prin comparație „Cuci“.

Voi să nu aparțineți niciodată unei patruli de „cuci“ și să nu imitați țarca și pă-unul. Dacă Voi sunteți cercetașe cum vă cred eu, atunci veți începe să lucrați, ca patrula voastră să fie cea dintâi din grupă, ba fiecare din Voi să se nizuiască a fi cea dintâi prin purtare, prin muncă și prin veselie. (Eu nu dau doi bani pe o cercetașă, care nu e veselă și nu râde).

Tata Sicu

(După „Le livre des Éclaireuses“ de R. Baden-Powell.)

VIAȚA CENTURIILOR.

RAPOARTE.

Centuria II -a

Raport,

despre activitatea și situația centuriei a II-a

(Liceul de fete „Regina Maria“).

15. IV. Adunare. Analizarea și corectarea rapoartelor șefelor de patrulă. Indicațiuni pentru vacanța de Paști: Pregătirea pentru ziua mamei (4 Mai). Să învețe bucătărie. Faptă bune în vacanță. Pregătit materialul clasei a III-a (se indică materialul ce trebuie știut). Să termine stegulețele patrulelor.

2. V. Adunare. Se iau datele matricolare. Se referă despre cele făcute în vacanță. Se discută tot materialul pentru examenul clasa III-a.

6. V. Adunare. Se dau instrucțiuni pentru participarea centuriei la maiialul brașovenilor. Aranjarea stegulețelor patrulelor și ale șefelor de grupă. Fixarea examenelor.

8. V. Eșire în pădurea Hoia, participând la maiialul brașovenilor.

15. V. Dimineața: 3 echipe reprezentative la legământul cercetașilor cat. unguri, în curtea liceului rom. cat. După masă: eșire în Hoia (Exercitarea semnelor de urme; tragere cu frânghia, dans.).

20. V. Adunare. Pregătirea punctelor centuriei din programul festivalului cercetășesc din ziua legământului. Aranjarea definitivă a fanionului.

21. V. Dimineața. Sfințirea fanionului și legământul.

După masă: festivalul cercetășesc, **având de executat următoarele puncte** în program: Exerciții libere. Dansuri naționale. Tragere la frânghie cu centuria III-a. Wolley-ball.

27. V. Primirea generalului Berthelot la gară.

2. VI. Dimineața: în cimitirul eroilor (în cortegiul festiv). După masă: serbare de legământ în curtea liceului.

11. VI. Adunare: bilanțul activității și sfaturi pentru vacanță.

Deci: s'a reorganizat centuria formându-se 12 patruli, având ca simbol câte o floare. S'a înjghebat o viață cercetășească (cât a fost posibil în timpul scurt) atât pe centurie cât și pe patruli.

Viața pe centurie se vede din programul activității centuriei. Din 17 Martie centuria a făcut în fiecare dimineață exerciții libere și de gimnastică, în curtea liceului.

(Va urma)

Raport despre activitatea Centuriei a IX-a a căminului de ucenici.

Centuria IX-a a luat ființă în ziua de 1 Maiu 1927 cu scopul de a aduna în ea ucenicii români din Cluj. Copiii veniți din diferite părți ale țării erau lăsați în bună parte pradă școlii de pe stradă, moravurilor rele și patimilor.

Cercetășia i-a luat sub protecția sa, înlocuind strada, patimile și moravurile rele *cu natura, cu virtutea și cu morala.*

Raportul ce urmează va prezenta mijloacele prin cari am încercat să fac aceste substituiri.

În prima săptămână după înființare s'au făcut în fiecare dimineață instrucție.

În ziua de 8 Maiu am luat parte în Hoița la maiialul Brașovenilor.

În 10 Maiu am comemorat această zi la fântâna Sf. Ion prin o mică șezătoare unde s'au citat poezii și proză ocazională.

În 15 Mai am făcut o a doua excursiune tot la fântâna Sf. Ioan.

În 21 Mai am luat parte la serbările legământului având și noi două puncte: tragerea cu frânghia și aranjarea taberei.

În 29 Maiu am făcut o excursie la Luna iar în 2 Iunie am participat la serbările dela cimitirul eroilor. După masă în cadrul unei serbări organizate de Centuria II cercetășii în număr de 43 au depus legământul.

Urmează în 12 Iunie o ieșire la Hoița, în 13 Iunie una la Feleac, iar în luna Iulie una la fântâna Sf. Ion și alta în Făget.

După o vacanță de o lună și jumătate în 7 August reluăm activitatea cu o ieșire în Hoița.

Între 15 și 17 August o patrulă face o frumoasă excursie pe Ineu.

În 21 August facem întregă centuria o excursie de o zi la Cheile Turzii.

În zilele de 28 August, 4 și 11 Septembrie sau ținut adunări la care a vorbit D-l

Comandant al Legiunei și Dl Almășan, primul despre Ucenicul cercetăș iar al doilea despre Ucenicul bun român.

În 14 Septembrie am făcut cu o patrulă o excursie de o zi și jumătate la Muntele Rece și Uzina electrică.

În zilele de 18 și 25 Septembrie și 2 Oct. se țin adunări în cari se explică diferite chestiuni cercetășești.

În 26 Oct. cu o patrulă facem o excursie pe Vlădeasa.

În 30 Oct. și 6 Nov. sau ținut adunări.

În rezumat am ținut 8 adunări și 10 ieșiri dintre cari 3 excursii mai mari. (La fiecare ieșire s'a ținut timp de un ceas adunare).

Centuria IX-a numără astăzi 50 de cercetăși împărțiți în două grupe de câte 25.

Cercetăș de frunte este Both Grigore, șeful grupei I Pop Ioan, iar șeful grupei a II-a Scridon Emil.

Averea centuriei e compusă din un drapel, 7 stegulețe de patrulă, lucrate de D-ra Bocoșiu Comandantă de grupă, din 8 pălării de cercetăș, din o săcure și o căldare pentru excursii.

În cassa centuriei avem bani adunați din cotizații în suma de 350 Lei și 475 Lei ca venit al serbării.

Cocoșul de munte
secretar.

Castorul alb
Com. de centurie.

Ș T I R I

Sfințirea drapelului Centuriei a IX-a.

În ziua de 23 Octombrie a avut loc sfințirea drapelului Centuria a IX-a.

Cu această ocazie s'a dat și o mică serbare, cu un program nu prea bogat dar destul de frumos.

La această serbare au luat parte toate centuriile din localitate și un numeros public, căruia îi aducem cele mai călduroase mulțumiri.

Programul s'a desfășurat în ordinea următoare :

1. S'a rostit Legea Cercetașului de către cercetașul Lupu Ioan.

2. Sfințirea drapelului de către dl Prof. Andrei Buzduș, care a ținut și o vorbire arătând însemnătatea drapelului pe care îl încredințează dlui Comandant.

3. Trei colori (Cor).

4. Conferința plină de căldură și avânt a dlui Profesor D. Goga, arătând rolul acestui tricolor în viața noastră națională și mai ales în războiul mondial. D-sa afirmă că noi suntem primii ucenici cari ridicăm un steag.

5. Ostașilor Ardeleni de Mircea Rădulescu recitată de Emil Scridon.

6. Marșul lui Iancu (Cor).

7. Orchestra Școalei Normale de băeți.

8. Pe-al nostru steag (Cor).

9. Sub patrafir de Gh. Coșbuc recitată de Pop Ioan.

10. Orchestra Școalei Normale.

11. Seara în tabără (tablou).

D-l Comandant al Legiunei roagă apoi pe toți cercetașii să cânte împreună „Imnul cercetașilor“.

Ca încheiere se întinde cu mare însuflețire hora mare.

Iar noi, cei cari am fost adăpostiți pentru prima oară sub umbra măreață a steagului, promitem să-i dăm acestui drapel toată cinstea și dragostea cuvenită.

Cluj, la 10/XI. 927.

Șoimul de munte
cerc. în cent. IX-a.

Centuria II reorganizată ne pregătește o surpriză din cele mai plăcute. Probabil că la Teatrul Național va organiza un festival specific cercetășesc cu scopul de a face cunoscut tuturor principiile și metoda de educație și instrucție a cercetășiei. Felul de aranjare a subiectelor corespund complet cu scopurile noastre și festivalul din 11 Dec.

va fi o etapă în evoluția cercetășiei în orașul nostru. Dș. Angela Furtunescu și-a oferit colaborarea, luând sarcina de comandantă de grupă la centuria II. Cu bune nădejdi !

Adunările centuriei II se fac în fie care Sâmbătă între orele 14.30—16.30. Am dori să știm când se țin adunările și la celelalte centurii. Ni-se pare că tot Sâmbătă țin și centuriile III, IV și V între aceleași ore.

ADMINISTRATIVE.

Au mai plătit abonamente :

Păltineanu Livia cent. II. Sofia Deac cent. II. Dora Târnoveanu cent. II. Cosma Felicia cent. II. Lacea Ruxandra cent. II. Balașiu Elvira cent. II. Banca Albina 2 ab. Manta Cosinzeana cent. II. Dimitriu Marcela cent. II. Prof. Traian Florian, Cluj. Voichița Stanciu Cluj. La centuria III. : Boldor Hortensia, Coman Suzana, Biji Maria, Șovăială Florica, Dobrilă Emilia, Căstășanu Eliza, Antohi Aurelia, Dănilă Natalia, Burchiu Elena, Pleban Livia, Stirbețiu Vișica, Figan Marta, Julia Ana, Andron Veturia, Vitoș Ilonia, Moldovan Aurelia, Avram Florica, Dobrotă Maria, Marton Emilia, Chirali Maria, Motișan Veronica, Dănilă Minerva, Davidescu Clementina, Tenea Elena, Negoiescu Stela, Munceanu Maria, Pop Gabriela, Pop Paulina, Moldovan Elisabeta Blaj, Fleșeriu Valeria, Grințescu Suzetta cent. II, Furtunescu Angela, Cluj. Varna Elena cent. II., Holan Otilia cent. II, Forțu Iosif cent. X, Golguț Aurel cent. X, Lola Ion cent. X, Boca Gavril cent. X, Albu Niculaie cent. X.

Primăria orașului Cluj, a răscumpărat 5 abonamente.

Au mai apărut 14 serii de cărți postale ilustrate cu subiecte cercetășesti cu 2 lei bucată.

Comandamentul Cohortei anunță orele de birou Miercuria între 6—7.